

चित्र

२।४।६२। कर्बुस्योटाणता। चलपिप्यली।
 द्रोगपुष्पी। इति राजनिर्घण्टः। मञ्जिष्ठा।
 इति रत्नमाला ॥ (यथास्याः पर्यायाः।
 “मञ्जिष्ठा विकसा जिज्ञी काला योजनपर्यापि।
 ताम्रवल्ली चित्रपर्णी काळीरो रक्तयष्टिका ॥”
 इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)
 चित्रपादा, स्त्री, (चित्रौ पादौ यस्याः।) चारिका-
 पत्नी। इति हारावली। ८६ ॥
 चित्रपिच्छकः, पुं, (चित्राणि पिच्छानि पुच्छ-
 कानि यस्य। ततः कम्।) मयूरः। इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 चित्रपुष्पः, पुं, (चित्रः पुष्पो यस्य।) शरः। इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥
 चित्रपुष्पी, स्त्री, (चित्राणि पुष्पाणि यस्याः।
 स्त्रियां ङीप्।) अम्बुष्ठा। इति राजनिर्घण्टः ॥
 (चित्रवामनहाशब्देऽस्या ज्ञेयम् ॥)
 चित्रपृष्ठः, पुं, (चित्रं नागवर्णं पृष्ठं यस्य।)
 कलविष्णुपत्नी। इति हारावली। ८६ ॥
 चित्रफलः, पुं, (चित्रं फलं फलकं तद्वदाकृति-
 र्विद्यतेऽस्य। अच्।) मत्स्यविशेषः। चित्तल
 इति भाषा ॥ अस्य गुणाः। गुरुत्वम्। खाडु-
 त्वम्। क्षिण्वत्वम्। टुष्यत्वम्। बलप्रदत्वञ्च। इति
 राजवल्लभः ॥
 चित्रफलकः, पुं, (चित्रफल + स्वार्थे कन्।) चित्र-
 फलमत्स्यः। इति भूरिप्रयोगः ॥
 चित्रफला, स्त्री, (चित्राणि फलानि यस्याः।)
 चिभिटा। ऋग्वेदाः। जिज्ञीषी। महेन्द्र-
 वारुणी। वार्ताकी। कण्टकारी। इति राज-
 निर्घण्टः ॥ मत्स्यविशेषः। फलद इति भाषा ॥
 तत्पर्यायः। राजगीवः २ फलकी ३ महो-
 ष्मदः ४। इति शब्दरत्नावली ॥
 चित्रभाद्रः, पुं, (चित्रा नानावर्णा भानवी रश्मयो
 यस्य।) अग्निः। (यथा, महाभारते। २। ३१। ४२।
 “चित्रभाद्रः सुरेशश्च अग्नस्त्वं विभावसो ॥”)
 रुच्यः। इति मेदिनी। ने, १८३ ॥ चित्रकटखः।
 अर्कटखः। वह्निर्वज्रक इति अर्काक इति
 चामरदर्शनात् ॥ भैरवः। इति शब्दरत्नावली ॥
 (वर्षविशेषः। यथा, दृष्टवर्षाहितायाम् ॥ ८। ३५।
 “श्रेष्ठं चतुर्थस्य युगस्य पूर्वं
 यच्चित्रभाद्रं कथयन्ति वर्षम् ॥”)
 चित्रमेघला, स्त्री, (चित्रं मेघजं यस्याः।) काको-
 दुम्बरिका। इति राजनिर्घण्टः ॥
 चित्रमेखलाः, पुं, (चित्रा विचित्रा मेखला यस्य।)
 मयूरः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 चित्रयोधी, [न्] पुं, अर्जुनवृक्षः। इति राज-
 निर्घण्टः ॥ (चित्रं यथा स्वात् तथा बुध्यतीति।
 युध + णिनिः।) पार्थः ॥ (चित्रयुद्धशीलैः,
 चि। यथा, महाभारते। १। १। १८६।
 “यदा द्रोणो विविधानस्त्रमार्गा-
 निदर्शयन् समरे चित्रयोधी ॥”)
 चित्ररपः, पुं, (चित्रो रपो यस्य।) रुच्यः।
 अश्वत्थविशेषः। इति मेदिनी। पे, २८। श्रेष्ठस्य

चित्रव

पर्यायः। गन्धर्वराजः २ अङ्गारपर्यः ३ कुवेर-
 सखः ४ दम्बरपः ५। (यथा, महाभारते। १।
 १७१। ३७—३६।
 गन्धर्वः उवाच।
 “जितोऽहं पूर्णकं नाम सुधाम्यङ्गारपर्यताम्।
 न च श्लाघे बलेनाङ्ग ! न नाम्ना जनसंसदि।
 साध्विमं लब्ध्वांल्लभं योऽहं दिवास्वधारिणम्।
 गान्धर्व्या माययेच्छामि संधोजयितुमर्जुनम् ॥
 अस्मापिना विचित्रोऽर्थं दग्धो मे रथ उत्तमः।
 सोऽहं चित्ररथो भूला नाम्ना दम्बरयोऽभवम् ॥”)
 स तु सुनिनाम्नो दक्षकन्यायां कश्यपौरसा-
 ञ्जातः। इति महाभारते। १। ६५। ४३ ॥
 चित्रलः, पुं, (चित्रमाचर्य्यं जातीति। ला + कः।)
 कर्जुरवर्णः। तद्वति चि। इति शब्दरत्नावली ॥
 चित्रलता, स्त्री, (चित्रा नानावर्णा जता।)
 मञ्जिष्ठा। इति राजनिर्घण्टः ॥
 चित्रला, स्त्री (चित्रल + “अजाद्वतश्चाप्” ४।
 १। ४। इति टाप्।) गोरक्षीवृक्षः। इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 चित्रलेखा, स्त्री, (चित्रो लेखो लेखनशक्तिर्यस्याः।
 चित्रं लेखयतीति वा। लिख + “कर्मण्यण्” ॥
 ३। २। १। इत्यण्। चित्रलेखनदक्षतयास्या-
 स्तयात्वम्।) अप्सरोविशेषः। सा ऊषायाः
 सखी कुम्भाकस्य कन्या। यथा, हरिवंशे।
 १७४। ७४—७५।
 “उवाच रुदतीश्वेव कुम्भाकृतनया सखीम्।
 कुशला ते विशालाचि ! सर्वथा सन्धिविगदे ॥
 अप्सराश्चित्रलेखा वै चित्रं विशाष्यतां सखि ॥”
 यथा, श्रीभागवते। १०। ६२। १४।
 “गान्धस्य मन्त्री कुम्भाकश्चित्रलेखा च तत्सुता।
 सख्यपृच्छत् सखीर्ध्यां कौतूहलसमन्विता ॥”
 (अस्याश्चित्रलेखनपटुत्वकथा यथा हरिवंशे।
 १७४। ८०—८८।
 “चित्रलेखाऽब्रवीद्वाक्यध्वजां हर्षयतीं शनैः ॥”
 “देवदानवयक्षाणां गन्धर्वोऽरगरक्षसाम्।
 ये विशिष्टाः प्रभावेण रूपेण्यभिजनेन च ॥
 यथा प्रधानतः सर्वानालिखिव्याम्यहं सखि ॥
 मनुष्यलोके ये चापि प्रवरा लोकविश्रुताः ॥
 सप्तरात्रेण ते भीरु ! दृश्यिष्याम्यहं प्रियम्।
 ततो विश्राय पट्टस्थं भर्तारं प्रतिलप्यसे ॥
 सा चित्रलेखया प्रोक्ता ऊषा हितचिकीर्षया।
 क्रियतामेवमित्याह चित्रलेखां सखीं प्रति ॥
 ततः कुशलदक्षत्वात् यथा लेखं समन्ततः।
 इत्युक्त्वा सप्तरात्रेण कृत्वा लेख्यगतांस्तु तान् ॥
 चित्रपट्टगतान् सुखानानयामास धोभना ॥”)
 इन्दोविशेषः। इति इन्दोमञ्जरी ॥ अस्य विव-
 रणं इन्दुःशब्दे दृश्यम् ॥
 चित्रलोचना, स्त्री, (चित्रे लोचने यस्याः।)
 चारिकापत्नी। इति जटाधरः भूरिप्रयोगश्च ॥
 चित्रवदानः, पुं, (चित्रवत् आ समन्तादणति
 पर्याप्तोतीति। आ + अण + अच्।) पाठीन-
 मत्स्यः। इति जटाधरः ॥

चित्रसे

चित्रवक्रिकः, पुं, (चित्रा विचित्रा वक्रिलता। सा
 इव कायतीति। कै + कः।) वदालमत्स्यः।
 इति हेमचन्द्रः। ४। ३११ ॥
 चित्रवल्ली, स्त्री, (चित्रा विचित्रा वल्ली जता
 यस्याः।) ऋग्वेदाः। महेन्द्रवारुणी। इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 चित्रवीर्यः, पुं, (चित्रमाचर्य्यजनकं वीर्यमस्य।)
 रक्तैरकः। इति राजनिर्घण्टः ॥
 चित्रशिखण्डिनः, पुं, (चित्रशिखण्डिनोऽङ्गिरसो
 सुनेर्जायते इति। जन + ङः।) दृष्टसतिः।
 इत्यमरः। १। १। २४ ॥
 चित्रशिखण्डिप्रसूतः, पुं, (चित्रशिखण्डिनोऽङ्गि-
 रसः प्रसूतः सन्ततिः।) दृष्टसतिः। इति
 हलायुधः ॥
 चित्रशिखण्डि, [न्] पुं, (चित्रः शिखण्डः शिखा
 अख्यस्य। “अत इतिठनी” ५। २। ११५।
 इति इनिः।) सप्तर्षयः। इत्यमरः। १। १। २७० ॥
 यथाह भरतः।
 “मरीचिरङ्गिरा अत्रिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः।
 वशिष्ठश्चेति सप्तैते ज्ञेयश्चित्रशिखण्डिनः ॥”
 (यथाच, महाभारते। १। २। ३५। २६—२८।
 “ये हि ते ऋषयः स्वाताः सप्त चित्रशिखण्डिनः।
 तैरेकमतिभिर्भूत्वा यत् प्रोक्तं शास्त्रसुतमम् ॥
 वेदेषुतुभिः समितं कृतं मेरौ महागिरौ।
 आस्येः सप्तभिरङ्गीर्षं लोकधर्ममनुत्तमम् ॥
 मरीचिरत्राङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः।
 वशिष्ठश्च महातेजास्ते हि चित्रशिखण्डिनः ॥”)
 चित्रवर्षः, पुं, (चित्रः नानावर्णरञ्जितः वर्षः।)
 मालुधानवर्षः। इति शब्दरत्नावली ॥
 चित्रसेनः, पुं, ब्रह्मपादजमसीप्राख्यकायस्यस्य चित्र-
 गुप्तादिचित्रयान्तर्गतमूर्त्तविशेषः। स तु मर्त्य-
 लोकविवेचकः। यथा,—
 “चित्रसेने महाविदां वगबेति गुरोर्नयन्।
 जप्ता सन्नोत्थ पुत्रादीन् याचित्वा प्राप्य मर्त्यतः ॥
 राधं चकार खट्वयुक्तश्चित्राङ्गद अघो गतः ॥”
 इत्याचारनिर्णयतन्त्रम् ॥
 (चित्रा सेना यस्य। गन्धर्वविशेषः। यथा,
 महाभारते। २। १०। २५।
 “चित्रसेनश्च गीतश्रुत्वा चित्ररथोऽपि च।
 एते पान्ये च गन्धर्वो घनेश्वरसुपासते ॥”
 धृतराष्ट्रपुत्रविशेषः। यथा, महाभारते। १।
 ६५। ५७। “तेषां धृतराष्ट्रस्य पुत्रार्थां चत्वारः
 प्रधाना बभूवुः। दुष्योधनो दुःशासनो विकर्ष-
 श्चित्रसेनश्चेति ॥” पूर्वश्रीयस्य परिचितः पुत्रा-
 षामन्यतमः। यथा, महाभारते। १। ६४। ५२।
 “परिचितोऽभवन् पुत्राः सर्वे धर्मार्थकोविदाः।
 कथसेनोयसेनौ च चित्रसेनश्च वीर्यवान् ॥”
 शम्भरासुरस्य पुत्रविशेषः। यथा, हरिवंशे।
 १६१। ४३।
 “चित्रसेनोऽतिसेनश्च विन्धकसेनजितस्तथा ॥”
 नरिष्यन्तपुत्रः। यथा, भागवते। ६। २। १६।
 “चित्रसेनो नरिष्यन्तात् दक्षस्तस्य सुतोऽभवत् ॥”)